

Spis treści:

Od Wydawnictwa	7
Od Autora	13
Marszałek Sejmu Maciej Rataj	17
Generał Michał Karaszewicz-Tokarzewski	27
Generał Stefan Rowecki	33
Generał Tadeusz Pełczyński	39
Konrad i Halina Bogaccy	45
Major Janina Karasiówna	49
Cyryl Ratajski	53
Jerzy Michalewski	59
Jan Piekalkiewicz	67
Jan Stanisław Jankowski	71
Generał Tadeusz Bór-Komorowski	81
Kazimierz Pużak	91
Tomasz Arciszewski	99
Kazimierz Bagiński	105

Witold Rościszewski	111
Franciszek Kamiński	119
Marian Gieysztor	127
Stanisław Dubois	135
Leszek Raabe	143
Zofia Kossak-Szczucka	147
Aniela Urbanowicz	151
Zofia Korbońska	157
Stanisław Kauzik	167
Stanisław Lorentz	171
Józef Stankiewicz	175
Jerzy Lerski	183
Jan Karski	189
Jan Nowak	195
Generał Leopold Okulicki	201
Pułkownik Jan Rzepecki	209
Pułkownik Jan Mazurkiewicz	215

Od Wydawnictwa*

Stefan Korboński jako kilkunastoletni chłopiec, uczeń gimnazjum i członek tajnej Polskiej Organizacji Wojskowej (POW) wziął udział 11 listopada 1918 roku w rozbrajaniu Niemców w Częstochowie, po czym od grudnia 1918 roku walczył z Ukraińcami w obronie Lwowa pod Gródkiem Jagiellońskim. W roku 1920 w czasie najazdu bolszewickiego na Polskę służył ochotniczo w 29 Pułku Strzelców Kaniowskich, a w roku 1921 brał udział w Trzecim Powstaniu Śląskim przeciw Niemcom.

Wyższe studia prawnicze ukończył na Uniwersytecie w Poznaniu, następnie odbył praktykę w tamtejszych sądach. Po zdaniu egzaminu sędziowskiego wstąpił na służbę do Prokuraturii Generalnej RP. Po trzech latach pracy w Prokuraturii Generalnej przeszedł do adwokatury w Warszawie.

Równoległe do działalności zawodowej rozpoczął działalność polityczną w szeregach Polskiego Stronnictwa Ludowego „Wyzwolenie” i był radcą prawnym sekretariatu tegoż stronnictwa w Poznaniu. W chwili wybuchu II wojny światowej w roku 1939 był prezesem Stronnictwa Ludowego na województwo białostockie i członkiem Głównego Sądu Partyjnego.

W czasie działań wojennych w 1939 roku Stefan Korboński jako oficer rezerwy został wzięty do niewoli przez wojska sowiec-